

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΝΕΦΙΑ ΚΟΙΤΑ ΒΑΘΙΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΦΥΛΛΟ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΤ 2

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ο Νίκος Καζαντζάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1883. Σπούδασε Νομικά στην Αθήνα (1902-1906) και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Παρίσι (1907-1909). Το 1933 πηγαίνει στην Αίγινα τον τόπο που είχε ήδη διαλέξει για μόνιμη εγκατάσταση. Πραγματοποιεί πλήθος ταξιδιών στο εξωτερικό. Διορίστηκε Υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου και εργάστηκε ως σύμβουλος Λογοτεχνίας στην UNESCO. Το 1956 τιμήθηκε με το βραβείο Ειρήνης και προτάθηκε ως υποψήφιος για το Νόμπελ Λογοτεχνίας πέντε φορές, χωρίς να του αποδοθεί ποτέ , με ευθύνη και της ελληνικής πολιτείας. . Ο ίδιος θεωρούσε τον εαυτό του πρωτίστως ποιητή έχοντας γράψει την Οδύσεια. Διακρίθηκε στην δραματουργία(Προμηθέας, Καποδίστριας, Κούρος κ.ά.), στην συγγραφή ταξιδιωτικών εντυπώσεων από 10 χώρες. Ωστόσο ευρύτερα γνωστός έγινε από τα μυθιστορήματά του(Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά, Ο Χριστός ξανασταυρώνεται κ. ά.). Το έργο του έχει μεταφραστεί και εκδοθεί σε περισσότερες από 50 χώρες. Είναι ο πλέον μεταφρασμένος Έλληνας πεζογράφος. Πέθανε το 1957 στην Γερμανία και ετάφη στο Ηράκλειο Κρήτης. Πάνω στον τάφο του είναι γραμμένη η φράση: «Δεν πιστεύω τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα, είμαι Λεύτερος». Ταινία για την ζωή του βασισμένη στο βιβλίο του «Αναφορά στον Γκρέκο» παρουσιάστηκε στις κινηματογραφικές αίθουσες το 2017. Την σκηνοθεσία υπογράφει ο επίσης Κρητικός και από το Ηράκλειο, σκηνοθέτης Γιάννης Σμαραγδής.

ΜΑΡΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

Τα μάτια των παιδιών Μηνιαία περιοδική έκδοση
Στ 2 - 1ο Δημοτικό Σχολείο Αίγινας
Υπεύθυνος Ύλης: Κώστας Σταυρόπουλος
Αρχιουνταξία: Μαθητές/τριες του Στ2

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΝΙΔΗΣ

Ο Ιωάννης Μελισσανίδης γεννήθηκε στις 27 Μαρτίου 1977 στο Μόναχο της Γερμανίας. Γονείς του ο Ευάγγελος και η Αικατερίνη, Έλληνες υπήκοοι που δούλευαν εκεί. Έχει δυο αδέρφια, την Μαρία και τον Σπύρο. Όταν ήταν δύο ετών η οικογένειά του μετακόμισε στην Θεσσαλονίκη την οποία θεωρεί και ιδιαίτερη πατρίδα του. Τον Ιωάννη Μελισσανίδη τον γνωρίσαμε μετά από την παγκόσμια επιτυχία του στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1996, στην Ατλάντα των Η. Π. Α. όταν κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στην ενόργανη γυμναστική στις ασκήσεις εδάφους. Ήταν επίσης ο πρωταθλητής Ευρώπης του 1994 στο ίδιο αγώνισμα και ο πρώτος Έλληνας γυμναστής που κέρδισε ποτέ μετάλλιο σε παγκόσμιο πρωτάθλημα.

ΤΣΕΛΕΣΤΙΑ ΧΑΪ ΝΤΑΡΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1822 : Η Αϊτή, ένα μικρό κράτος της Καραϊβικής στην αμερικανική ήπειρο αναγνωρίζει επί-σημα την Ελλάδα ως κρατική οντότητα. Είναι το πρώτο κράτος στον κόσμο που αναγνώρισε την χώρα μας. Εκτός αυτού έστειλε και οικονομική βοήθεια στους επαναστατημένους Έλληνες, αν και ο λαός αυτός μόλις είχε απελευθερωθεί από τους Ισπανούς που τον κρατούσαν σκλάβο.
30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Εορτή Τριών Ιεραρχών. Θεσπίστηκε για να μονοιάσουν οι οπαδοί τους που τσακώνονταν για το ποιος είναι ο καλλίτερος. **ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΑΪΝΣΤΑΪΝ

Ο Αλβέρτος Αϊνστάιν ήταν Γερμανός φυσικός εβραϊκής καταγωγής. Βραβεύτηκε με το Νόμπελ Φυσικής το 1921 για τις εργασίες του στην θεωρητική φυσική. Είναι ο θεμελιωτής της Θεωρίας της Σχετικότητας και από πολλούς θεωρείται ο σημαντικότερος επιστήμονας του 20^{ου} αι. και όλων των εποχών. Γεννήθηκε στις 14 Μαρτίου 1879 στο Ουλμ της Γερμανίας και έκλεισε τα μάτια του στις 18 Απριλίου 1955. Ήταν παντρεμένος με την Έλσα και είχε τρία παιδιά, τον Έντουαρντ, τον Χανς Άλμπερτ και την Μάχα. Οι γονείς του λέγονταν Χέρμαν και Πωλίν. Θεωρητικός φυσικός, φιλόσοφος της επιστήμης, εφευρέτης, συγγραφέας επιστημονικών έργων, πανεπιστημιακός δάσκαλος από το 1909, μη μυθοπλαστικός συγγραφέας, φιλόσοφος. Μιλούσε αγγλικά και γερμανικά. Ανέπτυξε βαθιά φιλία με τον Έλληνα μαθηματικό Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή που εκτιμούσε πολύ το έργο του.

ΣΟΦΙΑ ΜΠΑΚΟΜΗΤΡΟΥ

ΒΟΥΛΑ ΠΑΤΟΥΛΙΔΟΥ

Η Παρασκευή Πατουλίδου, γνωστή ως Βούλα Πατουλίδου, γεννήθηκε στις 29 Μαρτίου του 1965 στον Τριπόταμο Φλώρινας. Είναι Ελληνίδα πρώην αθλήτρια. Ήταν η πρώτη γυναίκα χρυσή Ολυμπιονίκης στην Ελλάδα. Ήταν μέλος της ελληνικής ολυμπιακής ομάδας σε πέντε Ολυμπιάδες (1988, 1992, 1996, 2000 και 2004) Ως αθλήτρια ήταν μέλος του Ηρακλή και του Π.Α.Ο.Κ. Είναι πτυχιούχος του τμήματος Φυσικής Αγωγής και φέρει τον βαθμό της υποπλοιάρχου του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού. Επιτυχίες της σε διεθνείς αγώνες:

1988 Ολυμπιακοί Αγώνες στην Σεούλ 15^η θέση στα 100 μ. 1990 Βαλκανικοί Αγώνες 1^η στα 100μ. και 100μ. εμπόδια 1991 Μεσογειακοί Αγώνες 1^η θέση στα 100μ. 1992 Ολυμπιακοί Αγώνες στην Βαρκελώνη 1^η στα 100μ. εμπόδια (Πρώτη Ελληνίδα Χρυσή Ολυμπιονίκης) 1996 Ολυμπιακοί Αγώνες στην Ατλάντα 10^η στο μήκος

ΚΙΚΗ ΣΚΑΛΤΣΙΩΤΗ

χώρος για 75 με 80 χιλ. θεατές σε 50 σειρές μαρμάρινων σκαλοπατιών και πλέον ο αριθμός αυτός έχει περιοριστεί στους 45 χιλ. Στην αρχαιότητα χρησιμοποιείτο για την τέλεση μέρους των Παναθηναίων προς τιμήν της θεάς Αθηνάς. Χτισμένο ανάμεσα στους λόφους του Άγρα και του Αρδηττού, το 329 π. Χ., επί ρήτορος Λυκούργου, το στάδιο ορθομαρμαρώθηκε, καθώς μέχρι τότε τα καθίσματα ήταν ξύλινα. Το 140 μ.Χ. επί Ηρώδου του Αττικού έγινε μια μεγάλης κλίμακας ανακαίνιση καθώς και αύξηση της χωρητικότητάς του στις 50 χιλ. θέσεις. Σε άγνωστους χρόνους του Μεσαίωνα είχε απογυμνωθεί τελείως από τα μάρμαρά του, όπως και τα πλείστα αρχαία κτίρια της Αθήνας. Όταν ο Βασιλιάς Όθων κήρυξε την Αθήνα πρωτεύουσα του ελληνικού βασιλείου, στο Καλλιμάρμαρο μόνον οι δύο κρηπιδότοιχοι των μετώπων δεξιά κι αριστερά της εισόδου απέμεναν ως εμφανή ερείπια του άλλοτε σταδίου. Το 1906 στο Παναθηναϊκό Στάδιο τελέστηκαν οι Μεσοολυμπιακοί Αγώνες, σε μια προσπάθεια της Ελλάδας να διασώσει τους Ολυμπιακούς αγώνες που είχαν αρχίσει να χάνουν την αίγλη τους.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ

Το αρχαίο ρήμα «θάλλω» σημαίνει ανθίζω και μεταφορικά ακμάζω. Η Θάλεια λοιπόν, μία από τις τρεις χάριτες, είναι η προσωποποίηση της ανθοφορίας, της ακμής των πάντων, ήταν θεά της γιορτής και των πλούσιων δεξιώσεων. Οι αδερφές της είναι η Ευφροσύνη, αυτή που έχει κέφι, χαρά, η καλοδιάθετη, και η Αγλαΐα, δηλαδή η ωραία, η φωτεινή, η λαμπερή. Οι Χάριτες ήταν κόρες του Δία και της Ευνομίας. Το γλυπτό της Θάλειας βρίσκεται στο Μουσείο του Λούβρου, στην Γαλλία.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΧΑΤΖΗΓΙΩΡΓΑΚΗ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

Στην ελληνική μυθολογία η Ευφροσύνη ήταν μία από τις τρεις Χάριτες, κόρη του Δία και της Ευρυνομίας ή της Αυτονόης. Η Ευφροσύνη αναφέρεται από τον Ησίοδο στην Θεογονία του, ένα επικό ποίημα που περιγράφει την καταγωγή των Θεών της ελληνικής μυθολογίας. Σύμφωνα με μια παράδοση, η Ευφροσύνη ήταν κόρη της Νυκτός και του Ερέβους. Η Νυξ προσωποποιούσε την νύχτα και το Έρεβος συμβόλιζε την σιωπή και το βάθος της νυκτός. Το όνομα της Ευφροσύνης σημαίνει αυτή που έχει κέφι, χαρά, η καλοδιάθετη.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ ΧΟΙΡΙΝΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΔΕΚ. 97

Στην εποχή μας ο εορτασμός των Χριστουγέννων συνοδεύεται με το εορταστικό τραπέζι, πολύ πιο πλούσιο από το καθημερινό, με μεγάλη ποικιλία εδεσμάτων και κάποια φαγητά που θεωρούνται κατ'εξοχήν χριστουγεννιάτικα, όπως η γαλοπούλα, ή τις κατά περιοχές τοπικές παραδοσιακές λιχουδιές. Παλαιότερα σε όλη την Ελλάδα το χριστουγεννιάτικο τραπέζι αποτελούσε εξαιρετικό γεγονός, καθώς μετά από 40 ημερών νηστεία η οικογένεια συγκεντρωνόταν για να φάει ξανά κρέας, κατά παράδοση χοιρινό. Η γαλοπούλα έφτασε στην χώρα μας σχετικά αργά, και μάλιστα σαν ξενόφερτο έδεσμα. Οι Ευρωπαίοι την γνώρισαν τον 16^ο αι. και από αυτούς ήρθε στο τραπέζι μας. Στην Ελλάδα ο εορτασμός των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 2 Χριστουγέννων έχει συνδυαστεί με την σφαγή γουρουνιών. Μάλιστα εκτιμάται ότι το συγκεκριμένο έθιμο είναι κατάλοιπο παλαιότερων του Χριστού λατρειών. Έτσι, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο λαογράφος Κώστας Καραπατάκης στο βιβλίο του « Το Δωδεκάημερο, παλιά χριστουγεννιάτικα ήθη και έθιμα», οι Ρωμαίοι θυσίαζαν χοίρους στον Κρόνο και στην Δήμητρα για να τους βοηθήσουν να δώσει η γη καλούς καρπούς και πλούσια σοδειά, την περίοδο από τις 17 ως τις 25 Δεκεμβρίου που γιόρταζαν τα Σατουρνάλια.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΙΝΗ

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

Καρυάτις ονομάζεται το γλυπτό που έχει γυναικεία μορφή και χρησιμεύει στην στήριξη κτιρίων. Η λέξη στα αρχαία ελληνικά σημαίνει Κόρη από τις Καρυές, μια πόλη κοντά στην Σπάρτη. Είναι μια παραλλαγή της Κόρης και χρησιμοποιείται στην αρχιτεκτονική αντί για κίονας ως διακοσμητικό στήγιμα σε πύλες, προσώψεις, γείσα, ζωφόρους, σκεπές κ.λπ. Το αντίστοιχο αρχιτεκτονικό στοιχείο με ανδρική μορφή ονομάζεται Άτλας. Οι Καρυάτιδες, δηλαδή Κόρες των Καρυών, ήταν ιέρειες παρθένοι οι οποίες χόρευαν τον λατρευτικό χορό κάθε χρόνο στα «Καρυάτεια», γιορτή προς τιμήν της Άρτεμης της Καρυάτιδας. Τις Καρυάτιδες τις χρησιμοποιούσαν σε ναούς ιωνικού ρυθμού αντί για κίονες. Το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα χρησιμοποίησής τους είναι το Ερέχθειο στην Ακρόπολη των Αθηνών. Οι Καρυάτιδες έχουν τα χέρια τους ελεύθερα, ενώ το βάρος που σηκώνουν στηρίζεται στο κεφάλι τους. Στο Ερέχθειο ο γλύπτης είχε να αντιμετωπίσει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: Το βάρος που έπρεπε να σηκώνει η κάθε γλυπτή Κόρη ήταν πολύ μεγάλο. Επομένως, για να τα καταφέρει, έπρεπε κάθε Καρυάτις να έχει πολύ χοντρό λαιμό. Αυτό όμως είναι πολύ μακριά από το πρότυπο μιας όμορφης γυναίκας. Έτσι η λύση βρέθηκε με την κατασκευή των πλεξούδων στα αγάλματα. Τα μαλλιά κάθε κοπέλας είναι πλεγμένα σε πολύ όμορφες μεγάλες και χοντρές πλεξούδες που στηρίζουν όλο το βάρος, ενώ ο λαιμός είναι λεπτός, όπως προστάζει το πρότυπο της γυναικείας ομορφιάς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Τα θεόρατα βράχια των Μετεώρων δεσπόζουν επιβλητικά στην Καλαμπάκα μεταξύ των ορέων Κόζιακα και Αντιχασίων. Αυτό το μεγαλούργημα της φύσης αποκαλύπτει όλο του το μεγαλείο αιώνες τώρα, καθώς αποτελεί ένα μοναδικό σε ομορφιά γεωλογικό φαινόμενο και ένα σημαντικό μνημείο της Ορθοδοξίας. Τα Μετέωρα που έχουν χαρακτηριστεί το δεύτερο Άγιον Όρος συνεχίζουν την μοναστική παρουσίαση εδώ και έξι περίπου αιώνες. Το 1998 περιελήφθησαν στον κατάλογο των μνημείων παγκοσμίου κληρονομιάς της UNESCO.

ΜΑΡΙΑ ΠΙΤΣΙΛΟΥ

Η ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΝΑΞΙΩΝ

Η Σφίγγα των Ναξίων είναι άγαλμα κολοσσιαίου μεγέθους που έστειλε γύρω στο 560 π.Χ. η Νάξος ως προσφορά στο Ιερό του Απόλλωνα και στο Μαντείο των Δελφών. Το συνολικό του ύψος έφτανε σχεδόν τα 12,5 μ., κατείχε περίοπτη θέση στο ιερό και εξέφραζε συμβολικά την πολιτική, οικονομική και καλλιτεχνική υπεροχή της Νάξου κατά την αρχαϊκή περίοδο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΖΙΤΖΗΣ

Τα Αμπελάκια είναι παραδοσιακός οικισμός του νομού Λαρίσης χτισμένα στις βορειοδυτικές πλαγιές του όρους Όσσα στην είσοδο της κοιλάδας των Τεμπών. Το χωριό φημίζεται για τα σπουδαία αρχοντικά του, καθώς γνώρισε πολύ μεγάλη οικονομική ανάπτυξη στο παρελθόν χάρις στην επεξεργασία και την βαφή νημάτων με κόκκινο χρώμα που οι κάτοικοι του χωριού παράγαν από την επεξεργασία του φυτού «ριζάρι». Το χωριό δεν είναι γνωστό τότε δημιουργήθηκε. Μεταξύ των ετών 1454 και 1455 ο Τούρκος τιμαριούχος της περιοχής συγκέντρωσε στον συγκεκριμένο μέρος χωρικούς που δεν είχαν γη, ούτε ανήκαν σε γη άλλων και τους έβαλε να ζήσουν και να δουλέψουν στα δικά του χωράφια. Κατά την τουρκοκρατία τα Αμπελάκια ήταν από τα τυχερά χωριά επειδή είχαν κάποια πρόνοια και δεν κατοικούνταν από Τούρκους. Έτσι οι Έλληνες κάτοικοί τους μπόρεσαν απρόσκοπτα και μόνον για το δικό τους συμφέρον να καλλιεργούν τα χωράφια τους και να ασκούν τις βιοτεχνικές δραστηριότητές τους, όπως την υφαντουργία, την μεταξουργία, την νηματοβαφή, την αμπελοκαλλιέργεια. Πλήρωναν τον φόρο υποτέλειας και από εκεί και πέρα ήταν παντελώς ελεύθεροι να αυτοδιοικούνται. Στα τέλη του 18^{ου} αιώνα οι κάτοικοι που επεξεργάζονταν τα κόκκινα νήματα αποφάσισαν να συνεταιριστούν για να αντιμετωπίσουν τον εξωτερικό ανταγωνισμό. Αρχικά δημιουργήθηκαν μικροί συνεταιρισμοί, αλλά το 1778 ενώθηκαν σε έναν. Ο Συνεταιρισμός των Αμπελακίων θεωρείται ο πρώτος παγκοσμίως. Στο διάστημα λειτουργίας του τα Αμπελάκια γνώρισαν μεγάλη ακμή και ανάπτυξη. Τα σπίτια των κατοίκων έγιναν πλουσιότερα και χτίστηκαν πολλά αρχοντικά, αρκετά από τα οποία έχουν αναπαλαιωθεί σήμερα. Ο Συνεταιρισμός

διατηρήθηκε μέχρι το 1812, οπότε διαλύθηκε.

Οι κυριότεροι λόγοι που οδήγησαν στην διάλυσή του ήταν η εφεύρεση της ανιλίνης που παράγαγε ίδιο αποτέλεσμα με το ριζάρι και ήταν φθηνότερη, οι συγκρούσεις μεταξύ μελών του συνεταιρισμού και η υψηλή φορολογία που επέβαλε στους κατοίκους ο Αλή πασάς. Παράλληλα, μεγάλο πλήγμα δέχτηκε ο συνεταιρισμός από την πτώση της ευρωπαϊκής οικονομίας, λόγω των ναπολεόντειων πολέμων. Μετά το τέλος του συνεταιρισμού ο οικισμός των Αμπελακίων άρχισε να παρακμάζει. Ο συνεταιρισμός των Αμπελακίων έχει γίνει θέμα εφηβικού-ιστορικού μυθιστορήματος από την συγγραφέα Άννα Γκέρτσου-Σαρρή με τίτλο «Το κόκκινο της Ανατολής». Τα Αμπελάκια σήμερα ανήκουν διοικητικά στον Δήμο Τεμπών, ενώ παλαιότερα αποτελούσαν έδρα της ομώνυμης κοινότητας. Ο πληθυσμός του; Σύμφωνα με την απογραφή του 2001 είναι 434 κάτοικοι.

Το αρχοντικό του Γεώργιου Μαύρου (Σβάρτς)[\[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα\]](#)

Ο Γεώργιος Μαύρος ήταν ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού των Αμπελακίων. Το αρχοντικό του είναι το πιο εντυπωσιακό από τα πολλά αρχοντικά σπίτια που υπάρχουν στα Αμπελάκια. Οι Γερμανοί και οι Αυστριακοί με τους οποίους εμπορευόταν του είχαν δώσει και το όνομα Σβάρτς, με το οποίο έμεινε γνωστός. Κατασκεύασε στα Αμπελάκια αυτό το μεγάλο αρχοντικό, το οποίο αποτελεί ένα από τα εντυπωσιακότερα δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα. Το Αρχοντικό, που διατηρείται ακόμα και είναι επισκέψιμο, είναι πέτρινο, τριώροφο, με τον πάνω όροφο να προεξέχει ελαφρώς. Το κτίριο διαθέτει ξύλινη επένδυση και πλούσια διακόσμηση που περιλαμβάνει τοιχογραφίες και ξυλόγλυπτα ταβάνια. Το 1965 αγοράστηκε από το δημόσιο και σήμερα είναι ανοιχτό στο κοινό.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΚΗ-

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ